

Frank Wedekind német drámaíró 1891-ben írt *A tavasz ébredése* színműve a maga korában botrányosnak számított, de az első bemutató óta eltelt idő bebizonyította, hogy „kényelmetlen” témája időtálló választás volt, hiszen most, a 21. század elején is aktuális. Ezzel a nem könnyed és nem könnyen emészthető, 14 éven felülieknek szóló, elgondolkodtató gyermektragédiával indítja az évadot városunk színtársulata.

Nagy Pál, Csurulya Csongor, Szabó K. István, Szarvas Zsuzsanna

Csurulya Csongor művészeti vezető megfogalmazásában „az időt magáról ledobó” Wedekind - darab témája (sajnos!) csöppet sem megkopott: a mindenkori társadalom (ma is) álszent erkölcsi ellen lázadó, a család- iskola-egyház hármasszisztémájának (ál)szentségében vergődő, egy stabil és igaz értékrendet, a saját helyét, életének értelmét és célját kereső, az ébredő szexuális ösztöneik fogságában is vergődő kamaszok. A dráma a tinédzserek kimondott és ki nem mondott, meghallgatott és elhallgatott problémáival szembesíti a nézőt.

„Ez egy nagyon tanulságos darab, amely meghasonult helyzetben mutatja be a kamaszokat. Szülőként fel kell tennünk a kérdést, hogy odafigyelünk-e eléggé arra és megteszünk-e valóban mindent azért, hogy gyermekünk megtalálja a helyét a világban és ne keveredjen el a kommunikációs csapdában? Miért van, hogy az egykor szép virágnak induló gyermek torznak nyílik ki? – tette fel a darab által előidézett kulcskérdéseket **Szabó K. István** rendező. Mint mondta, elsősorban ennek az örök kamasz gondnak az időszzerűsége miatt esett választása a Wedekind drámára. Célja kettős: szembesíteni és elgondolkodtatni.

A színrevitelrel kapcsolatosan elhangzott: a Szabó K.-féle adaptációból a rendező „kifésülte” a mai nézőnek idegenül vagy érthetetlenül hangzó szövegrészeket és egy stílusában szürrealista, hangulatképekre épülő és mindenekfelett az alapprobléma kibontására koncentráló saját változatot tár a nagyérdemű elé.

[A darab próbáiért készült további képeket is kattintva nézhet meg.](#)